

Kontaminacije

Gašper Kokot

Kontaminirani

Nekaj novega izgubljanja v gneči samooklicanih prerokov. V resničnost vrženo propagandno gradivo prikriva neizrečeno. Sodiš v ta prostor-čas, uspevaš najmanj navidezno. Skriva je omejenost v stalnici stranpoti nastradajo neposvečeni. Spremenjen red meri privilegije v naš prid. Okoriščanje peha osebnost v prepad. Naj pada kamorkoli - ne štejem več. Glavni kandidat za združitev, intimno povezovanje, uvod v nestanovitost sem. Menjava okolja zaokroži nepretrgano razvrednotenje. Nikogar in vseh privrženec, brez svojih zaključkov izgubljam oporo. Sklenimo roke v odklonskost blazne zapuščine. Zmedeni poslednji let realnosti dojemanja.

℞

Nekaj novega

Neo skače po Berkeleyevi matrici. Novi val,
nova čudežna dieta, novi rock, nova
ekonomska politika, novi svetovni red, new
age, neoliberalizem, novci. Pa vendar vse
tako staro in iztrošeno. Tradiciji ne utečeš.

Izgubljanja v gneči

Sipine rišejo kičaste valove. Zrnca prehitvajo
v lovu za bogvečem. Ko piha veter. Vedno
vsaj malo vleče. Včasih zavrtinči. Se
ujame v oči. In prekriva.

Prekrije pajka.

Prekrije okostje kamele.

Prekrije zapuščeno grobnico.

Prekrije namišljeno mesto.

Na ulici jutranja konica. Res je ogromno
peska v puščavi.

Samooklicanih prerokov

Takrat bodo listi zbledeli in grafitna sled bo
samo še nakazovanje nekdanjega razkošja.
Pravila nekega obdobja bo prerasel bršljan
modernosti. Temelji bodo postali

trdovratne zablode. Svetinje bodo označene za optimalne približke. Vidci bodo omalovaževani, raztrgani na prafaktorje in pokopani s častmi. Na imena bo naletel le še kak zagnan zgodovinar.

Zvito pehanje za nesmrtnostjo v še tako subtilni obliki je bil zgolj en izraz napihujočega ega več. Zaznamovali so čas. In čas celi tudi svoje rane. Nauči skromnosti.

V resničnost vrženo

Dokler so bile varno v žaklju, so sevale nedolžnost. Izpuščene, da poskakujejo po livadah sveta, čakajo spridenja. Bambija so že zdavnaj pohopsali lovci in iz njega naredili divjačinski kebab. Nočna dostava hrane se je izgubljala po logih in ga postavljala ob bok dobrotam iz treh dolin. Gurmani so nad kebabom zmajevali z glavo in siva predstava pečenega mesa ni pustila vtisa, zato je šepetaje zvođenel ob projekciji črno-belih kolutov.

Chaplin je kljub temu dejal, da mu je med vsemi srnjaček najboljše obležal v želodcu. Točno tako: spregovoril je in zapravil karierno posebnost, pa je zelena bratovščina pokončala že dva. Pločevinke so po zmagoslavnem nazdravljanju vehementno poletele skozi tiho mrzlo temoto v belo platno ter nanj izlile poslednje kaplje.

Izza iverne štirinožne mize so v noč izparevale besede. Kjer je prej stal hmeljev sok, so razsute ležale naokrog in počasi kopnele, saj navzgor ni bilo opore. Z leti enozložne

odrasejo v dvozložne, drek nima več teže,
da ujame pozornost, kot je nekdaž iz ust
petletnika. Ker za medlo jokcanje
porabljam 970 znakov brez presledkov,
prosim, izbečajte jagra, ki je črko odpeljal
na osamelca.

Propagandno gradivo

Leseno uokvirjanje visokoletečih selivk.
Izprijenost zdolgočassenih uspešnežev.
Plemenitost obupancev. Tolmačenje v obe
smeri. Čustva krojijo tekstopisci.
Zgrešeno poistovetenje z junakom. Zažiganje
kitare pred postorgazmičnim občestvom.
Intelektualno natolcevanje o finančni
situaciji Okazakijevih fragmentov med
krizo identitete ligaze DNK. Bivanje v
katodni cevi nosi elektronski curek. Sneg
prekriva nočni program.
Rajanje posiljenih potrošnikov. Pojedina v
taboru mrhovinarjev. Trgovcev z
neodkritimi željami. Ostanke spodobnosti
v žerjavici. Mezenje v kalup popolnosti.
Izdelek na pediestalu. Javnost priznava
obstret. Svetnik hrani množico.

Otopitev prevratniških osti. Zažiganje bukev
med ruševjem. Brskanje za zmagovito
osebnostjo. Pritajeno smehljanje prezrtih
vitezov. Sladko ginevajo od prahu nirvane.

Prikriva neizrečeno

Žarki izostrujejo kupčkasto pokrajino.
Razjasnjujejo zimo nakazovanj, obrisov.
Končno bo videti, kaj se skriva pod odejo,
ki zgladi resničnost.
Drevje bo raslo, kjer je bilo slutiti. Hribi
bodo isti, razpoke bodo spremenile smer.
Vrt bo enako zakoličen, nekaj fižolovih
prekel bo nalomljenih. Lopa bo še kar
kljubovala podrtju, njeni žlebovi bodo
sveže razdejani. Zapečatenе platenke
vode bodo razmrcvarjene ležale naokrog.
Negotovost bo nadomestila zmeda.
Platnice neodprte knjige so v hiši, na toplem,
ostale otrdele.

Sodiš v ta prostor-čas

Kiselkasti slapovi ob vznožju napajajo motno jezero. Ob obali se razprostirajo neizmerne poljane bujnega rastja. Cvetlična drevesa se bohotijo v sramežljivi agresiji, ko ponujajo svoje darove naivnim žuželkam. Tu so korenine daleč od statičnosti. Olesenelo deblo ne ponazarja togosti. Živobarvno sadje prinese poslastico za lastnika. Rastlinojedi so najnevarnejše oboroženi. Plenilstvo se rojeva v unikatnih razsežnostih. Raznolikost pridobiva na pomenu. Obdobje pestrega poigravanja ob bogatih izvirih. Dobrodošli na pogorišču fenomenologije.

Barvite sence novopečenih zalezovalcev stegujejo kontrastne meje puhastim zverem naproti. Uvajanje hirearhije je včasih boleče. Prehrambeni klobčič počasi rahlja zamotana vozlišča. Oblike ne tuhtajo. Potrebno je pridobiti sedež, nato razmišljati. Mogoče. Zemlja priložnosti omogoča pogled v neskončno škrlatno nebo, kjer krožijo žareče ptice. Njihovi pojoči glasovi nenehno opominjajo, da so

se tudi one uspele prilagoditi.

Uspevaš

Organski nasmehi odsevov tekmujejo v
osvajanju neodločenih duš. Kateri trik je
potreben, da pajku prodaš kromaste
pokrove za helicere? Spokojnost tanku?
Podobe na steklu vedno nadkrilijo izvirnik, ki
nima pri roki računalniškega retuširanja.
Propaganda ustvarja osebnosti, ne
iskrenost. Ambicije vsrkavajo žrtve.
Popolnost je nedosegljiva s končnim
številom korakov.

Ne kažeš več s prstom. Z njimi piješ iz istega
tolmuna. Vstajaš ob istih urah, imaš
njihove želje. Izvajaš algoritem. Bivaš sen
neskončne svetlosti.

Odhod je bil pospremljen s častno salvo. Ni
pomagalo, da si jih razkrinkal in se
vtihotapil med plejade. Skupaj ste še
elegantneje zavajale.

Najmanj navidezno

Na drugi strani prestol je. Žezlo postavljeno
na stran. Plemeniti radi se usedli bi,
zapolnili mogočno dlan. Da nektar
velesilnosti dajal jim moč bo v boju za
vpliv.

Zleknjen v naslonjač držim igralno palico in
polnim virtualni svet. Sem princ, agent,
pionir vseмира, kdorkoli že, da rešim vek.

Uspeh uspava me v pravično spanje, saj
prvenstvo sem osvojil spet. Prek konzole
vselej čaka prilika za fantazije, da jih
delno izživim vsaj.

Včasih se izkrcam na obalah Normandije,
letim Baron Rdeči, maščujem plačanec,
razkrivam višje spletke, da se umirim.

Kar z lahkoto mi uspeva v dnevni sobi, ne bo
nikoli zapustilo sten. Drugi bodo niti
vlekli kot doslej. Cene bodo nihale, se
bitke bile, dobrine gibale. Da le dobim
igralni set.

Skrivaje omejenost

Še bolehanje z višjim namenom prepoji. Tona ličila premosti prepade. Strgaje plasti naletiš na razpoke. Podrobnosti so vselej zanimive, a nikoli preproste.

Tunelirajoče pošasti šepetajo o nedoločenosti prepričanja. Zdaj tu. Zdaj tam. V resnici povsod. Zmešane. Kot njih govornica in udejanjenje.

Bi se izgubilo zanimanje, če jasnost bi zevala iz njihovih besed. Potep bi ne bil več dogodivščina, ampak program v tretji zanki. Sekunda bila še vedno bi večkratnik nihaja. In netopir bi namesto kemoreceptorjev uporabljal e-iški zapis prek logičnih vrat.

V stalnici stranpoti

Le umrli so mučeniki. Samo truplo ima pravo mero politične moči in dostojanstva. Ne zanika.

Umotvori so manipulirani, se širijo, preobražajo, pronicajo, preparevajo ... Razsvetljenstvo izgublja svoj žar.

Nastradajo neposvečeni

Na terasi skupaj gledava v sonce. Jaz zahod, ti vzhod. Golobe razpošiljam v upanju, da te pokrijejo s perutmi, preden se te dotakne razbeljeno bodalo. Preživela sem običajen dan, daj ga še ti.

Prižgeva si klimo. Jaz na severu, ti jugu. Ne morim te več z nenehnim spraševanjem, na katerem nivoju je tvoja odsotnost povezana z najino varnostjo. Vsiljeni evolucijski podaljšek ne bo bivakiral na najini trati.

Bonus življenja ti potresam po vsem terenu, da bi le naredil naslednjo stopnjo. Videospot o tvojem bivanju je uspešnica z nedokončanim koncem. Vsaj kmalu ne . . . upam. Vojna se je infiltrirala v pop kulturo.

Koliko je vreden tvoj nasmeh? Namesto opreme, kapelj, proračuna ali kupne moči za merilo uporabljam utripe. Stotinke sem jih pravkar svojevoljno zašepetala vetru, ki vse pogosteje puhne nazaj v obraz.

Spremenjen red

Avtobus po nebesnih stebrih še ne obratuje nad glavami obcestnikov. Kljub temu jim promet ni tuj in ženski glas iz zvočnikov, ki naj bi pomirjal, rezko odmeva v najavi prihodov in odhodov. Receptor, kuhar in natakar v eni osebi spokojno spi pod ventilatorjem, saj ga varuje nepretrgana valovita melodija.

Na ograji se suši osnažena edina obleka, ki bo jutri prispevala svoj delež dokler se ne nakaplja nova. Ko bodo stebri začeli služiti svojemu namenu, bodo stvari drugačno enake.

Meri privilegije

Prepoznam te po izumetničenih kretnjah.

Lomeča govorica te izdaja. Spremenjena namembnost rute nakazuje ključno odvečnost.

Snamem si naočnike. Razmazan svet je varnejši. Prazna glava - moj prijatelj.

Druženje je postavilo stičišča za ograje. Svet izven karantene izginja. Plen je stlačen na

doseg roke. Umazane naloge opravljene brezkužno.

Prepustim se ritmom, ki sem jih nabral kot vse ostalo. Zvezdnato nebo iz projektorja poznam do potankosti. Vznemiri me preuredba klasifikacije.

Namenoma se podam v pritrkavanje enakomernega naliva, čeprav sem že neštetokrat ugotovil, da je to le nemirni vrvež bazarja nedaleč od okna. Preklinjam svojo odločitev, ko pohabljeni ali pa premajhni otroci trkajo na koleno ter prosijo za drobiž in koka-kolo, ki vidno zapuščena sameva na robu mize. Dobijo oboje, saj sta pijačo pustili evropski turistki v zrelih letih, ko sta izvedeli, da tisoč kilometrov južneje praznijo police in uničujejo črnkasto tekočino zaradi enormne vsebnosti pesticidov. V tej maniri pa še osem drugih znamk in bitij.

Kaj blizu se prodajalec zadira, krili z rokami ter vabi v svoj brlog. Tam me udomači, spretno zdresira, da krotko jem iz roke in kupim, česar se sploh nisem nadejal. Za nekatere to počno drugi. Nadzor misli je nadzor želja. Pri nas to delajo na daljavo.

Osebni pristop me je povsem vrgel s tira.
Preden se zavem, upravičim svoj sloves in se
spremenim v evropsko turistko. Ko
končno pronikne, se počutim opeharjeno
in se osramočeno kujam. Agresivnost
nastopa me je šokirala.

Vseeno v vlogi domačina soustvarjam
situacijo. Ohranjam dominantno družbo,
ki blede med prisvajanjem. Cilj je obrnil
sulice v drugo smer in postal sem žrtev
zgodovinskih teženj lastne kulture.

Nočni sprehod ni več osamljen, saj mobilec
udobno počiva v žepu. Želim si kvadrata
na svojem sinusu, da bi me časovno kljub
vsemu izpovprečilo v netrivialno rešitev.

V naš prid

V košari plišast puh.

Mavrica na razprodaji.

Okolju prijazen kruh z okusom limonine
trave. Dehti. Kipi iz polic. Jagodni izbor
za izbrane se ponuja. Saj smo izvoljeni.
Rahitični od naveličanosti.

Ustekleničene radosti za načrtovan pobeg.

Včasih spontan ali pa iz kake druge

industrije. Obubožanost sredi žitnega
polja.
Adrenalin serviran v kapsulah, trikrat na dan,
običajno vse zvečer.
Nakup. Na kup.

§

Okoriščanje

Ko vstopim v klimatiziran prostor,
potrpežljivost zamenja zdolgočasnost.
Oblačila nadomestijo znamke. Glasbila
zbirka CD plošč.
Vsa hrana se začne na E. Intimni pogovori se
prestavijo na herčno varnostno razdaljo.
Sterilnost v odnosih, skaljenost v telesnem.
Primerno okiteno s certifikati o higieni.
Vsi stroji imajo spodnjo ceno. Podnebje
zamenjuje klima.

Peha osebnost

Hiša dobro. Zabavnosti s tremi ničlami v
stabilni valuti dosegljive na klic v banko.
Grafiki kažejo desno navzgor. Nejevoljnost
zasenčena z naročili velikih. Vseeno mi je,
kdo brska po hladilniku.
Igrače romajo drugam. Preglednice
pospravljene v prašne škatle. Odrekanje
na primarnih nivojih. Sir je postal
predrago živilo.
Sanjam čudno resničnost. Pogovor je zares
zamrl že, ko smo na novo definirali

tematiko. Odrezan od vira dobrotljivih
informacij iščem izgovore za zamorjenost.
Prebili se bomo nekako . . . medtem bom
životaril v objemu lovorik. Z Mamonom
bova nergala o nepomembnostih.

Jemali so, ko sem pekel bohotne orehove
potice. Naj jih izbljuvajo nazaj. Nič več
dobro.

V prepad

Živčevje čudovito prenaša postopno gnitje.
Čutnice se zlivajo v plazmatsko juho.
Dražljaji v rumenih sunkih oblegajo z
mešanico občutkov. Le oči samevajo v
treznosti in opazujejo rdeče prehajanje v
blatno rjavo. Obrabljeno in prašno.

Naj pada

Izkopana vodna jama je polna tekočine, ločene od doma. Obrh nosi zgodbe iz divjine v presuha usta. Mulj prekriva sredstva za utapljanje. Reševanje poteka na kolenih. Na trebuhu. Z omočenimi komolci.

Bralnik preskakuje praske. Zadirčno ponavlja, da se nič ne spomni. Ona umira ob razlogu za . . .

Pomanjkanje vzgibov *ne* vodi prstov v sporočilo. Odsotnost tople roke *ne* nudi vznesenega iskanja. Zavrženost *ne* rojeva angelov v črnini.

Ostanejo rešeni pripomočki za počasno dušenje. Zadostovali bodo za začetni nalet. Ko pozaba razprostire omiljene tančice, nihče ne bo več ločil vzrokov od posledic. Poslanstvo bo končno izvršeno.

Kamorkoli

Ker je vsak postanek na poti do šanka. Klub ni primeren za udejstvovanje ljubezni.

Pijača v roki. Vriskanje ob znanem napevu.

Dotikanje prepotenih teles. Spajanje

razgretih nasprotij. Drgnjenje na poti do
olajšanja. Krhanje počrepinjanih tal.
Lepljenje zapacanih podplatov.
Stopnjevanje zamegljenosti dojemanja.
Vse pogosteje - pijača v roki.
Redar ni pri volji za prepričevanje
primernosti. Ker so predlogi verodostojni
v okoliščinah.

Ne štejem več

Sonce je zahajalo, ko sem stopil ven.
Zaljubljeni so opravljali večerni obred.
Klošar je z zaslužkom kupoval vino.
Neznanec je iskal bankomat. Skupinica je
odprla priboljšek ob koncu tedna. Podelila
si ga je solidarno.
Bleščeče okrasje je zaljšalo ulice. Plastični
utrinki so bdeli nad cestiščem. Se kopali v
zadnjih vzdihljajih pred mrakom.
Daleč je počila petarda razposajenih
mladeničev. Vrata nočnih zbirališč so bila
na stežaj odprta. Žarki so nepreklicno
izginili. Danes ni bilo dneva.

Glavni kandidat za združitev

Gel je opremil s samozavestjo. Lep si. - No v redu, pa sem. Opojnosti so opravile nalogo. Komunikativen si. - Danes še posebej.

Imam več prijateljev. Poznanstvo bolj ključnih ljudi. Novejše krpice. Modernejši mobilec. Kartico za pomembnejšo osebo. Tehtnejše mnenje.

"Poglej tisto črno," rečeš. To mi nič ne pove. Tokrat se lahko vsaka pobarva.

V garderobi bo vzela prekratko jaknico. Si prehladila ledvico. Ulegla v posteljo. Maskara bo zjutraj naslikala kolobarje.

Intimno spoznavanje

Sprehajam se po zavojih. Tako mamljivo, mlado, pregrešno. Svetlika se v darežljivi brezšivni napetosti. Obeta izbruh, ki bo zasenčil najmogočnejše razkošje moči, vzpostavil stik z dokončnim izvorom neizmerne energije. Zvezde se bodo kopale, polivali se bomo z nektarjem in sami bomo zvezde kot mnogi pred nami. Vabili

bomo neznance, naj se pridružijo čaščenju prostranosti. Dobro poznane duše se bodo končno prepletle v radostnem vrtežu razvlečenih pričakovanj, trajajočih ure in ure, ki ne pomenijo nič. Ničesar povrh.

Važnost sem navlekel sam. Pogledom.

Raziskovanju odprtine steklenke z jezikom. Vzdržnosti. Obdobjem prekaljenega mazohizma. Da tiktakanje zaliže useke. Da vzgaja. Da obteše navlake. Da obračuna samo s sabo enkrat za vselej. Srečanje z dolgoročno nepomembnostjo. Zdaj, včeraj, čez petsto let ob rojstvu veselja. Brezpredmetnost organiziranja v vzorce je raztopljena po vseh časovnih skalah s prgiščem prostorskih. Vseprodirna neznatnost me izpolnjuje, nas nasiti.

Uvod v nestanovitnost sem

Živalske surovosti ni bilo na spregled.

Čarobnost se ni vpletla in grabila po pejotlu.

Serviram oguljene fraze o žakljih in krčmarjih.

Paradižnik naredim brez soli, origana,

bazilike in olivnega olja. Kite režem zgolj
za znanstvene namene.
Telefonska številka leži naokoli. Pokliči in
seciraj me, da razkrijem grenko plehkost.

§

Menjava okolja

Edini preplet prstov, ki ga podoživim.

Neskaljena duša v okornih letih nedolžne pomladi.

Slučaj: snidenje. Priložnost: načrtovano snidenje.

Prikupnost in deviškost sta sevali. Kretnje naivnosti z bogatimi izkušnjami. Enkrat vmes je povedala, da so bile slabe.

Prestrašena opreznost ni utegnila (ali upala) pogleda v oči. Celoten večer mi je okupirala misli. Ona išče prave pojme na nepravih krajih.

Napisal sem ji, da vidim Melisso v njej.

Dekonstruiral sem zadnji ščit lepote in nedotaknjenosti, ki me je varoval na minskem polju. Spomini so namenjeni spominjanju.

Zaokroži

Kapljice odnašajo migetavost ozračja. Lovijo koščke smoga. Hlape vlečejo nazaj k tlom, dokler ne izperejo neba.

Včasih si razpršena v mojih mislih.

Z mnogimi breneni se zbirajo v potoke ter
končno najdejo ključ mestnega vodovoda
in kozarcev in posod in straniščnih
kotličkov in industrijskih bazenov.

*Ljubezenski ideal so si izmislili romantični
pesniki. Ljudje so dognali mnogo smeti.*

V zapacanih ustjih se vržejo v morje. Čakajo.
Končno jih potegne nazaj. Večidel bremen
odložijo spodaj. Komaj svobodne se že
zbirajo v gruče.

*Postoj še malo, ko padeš, se bo svet
izpremenil.*

Nepretrgano razvrednotenje

Posipanje prstí s hranili. Negovanje oslabeledih
stebel. Puljenje plevela, da ne zaraste
mladike. Če je potrebno, tudi z ognjem.
Ne bo ji zastiral sončne svetlobe.

Oskrbovanje s toploto. Toplino. Zalivanje
izsušenih tal. Zasajanje gliv, da s
podgobjem poskrbijo za omrežje, ki bo
nudilo vlažnost, ko bo pripeka tako dolga,
da se bodo ohranile samo tiste z usnjatimi
in v bodice preobraženimi listi.

Pokrivanje s prozornim polivinilom.

Ustvarjanje zaščitnega ovoja.
Preoblikovanje v udoben zimski vrtiček. Z eno gredico. Z eno rastlino. Včasih celo več. Verjetno se skozi vse letne čase obdrži ena sama. Drugi ukrade gobe. Kako domišljavo. Rastline, ki se borijo za vrtnarja. Zalivanje. Prigovarjanje. Vzpodbujanje rasti. Dvom. Bodo končno pokukali prvi cvetovi? Bo vzbrstel prvi plod? Pričakovanje mori. Kdor prideluje na tako nerodovitnem koščku zemlje, si je odgovoril, še preden je začel. Goji zaradi postopka, ne zaradi sadov.

Negovanje. Budno opazovanje. Usmerjanje zablodelih poganjkov. Odstranjevanje sumničavih parazitov. Strah pred točo. Pretkan čut za napoj skrbnosti, prijateljstva, zbranosti, skromnosti, zaščite, nežnosti, rahločutja, čednosti, pripadnosti, ljubosumja, ljubkosti, svobodoljubja. Mali princ in vrtnica. Ljubezen? Ljubezen je dandanes premočna beseda.

Nikogar in vseh privrženec

Mi dejanja stih kažejo pravična. Pribor
moralne veličine. Razgrnjeno krepost.
Paberkujem med surami, v Tori ali
evangelijih, pridiga mi Buda in berem,
kako vodi karma.

Občudujem pot, ki jim je vznesena.

Vendar skušnjava je preljubka. Opojnosti
dišeče. Osebe prizadete. Razuzdanost
prikupna. Resnice zamolčane.
Spletkarjenje zabavno. Svetost
zaničevana. Ležernost vsa domača.

Jutri krenem, koder je načelnost šla.

Se nismo premaknili že od vekomaj. Tudi sam
samo razmišljam in manj delujem. Kdaj
izgubil vero sem v svoje dogme?
Relativiram, kar me obdaja, pa za to ne
rabim kock niti moža, ki meče.

Naj prebiva kdo v ravnini cilja.

Brez svojih zaključkov

Letalo utripa čez zatemnjeno nebo. Mačka se
pikrade pod zastekljeno steno zimskega
vrta. Kasno je.

Polovičarska luna steguje svoje roke po
razkritih strehah. Po očrtih obrobni
smrek. Kasno je za zimo.
Oddaljena magistrala razvlečeno šumi o
vozilih na fosile. Ženejo civilizacijo čez
milijone let. Kasno je za ogrevanje.
Mp3 predvajalnik podlaga avenijo
astronavtov. Z Zaratustro so vzleteli
skrivnostim naproti. Kasno je za sanje.
Vršaci so že pobeljeni. Prepričani, da se še
vidimo. Preuranjeno je za dekrete.
Kadarkoli.

Izgubljam oporo

Zunanji vir je zavil v temó. Z žametom čez
oči ti pojem pesem v odzdrav.
Vznak na zadnjem sedežu prek vrhov
obcestnega drevoreda spremljam brleče
luči, kjer so bile nekoč prižgane zvezde. V
katodnem oknu opazujem mimobežno
ulico, ki je predaleč, da bi hodil po njej.
Bankomat prosim za živež in odevala,
kajti v hosti jih ne najdem več. Znanec
utripa v želji elektromagnetnega stika
zamaknjenega k vse višjim frekvencam z

bogatejšo vsebino. Predstavljam si stopnjo okusa sendvičev, ko so jih namestili v hladilno omaro.

Poznam na uro, mleko se greje v mikrovalovki, CD se pisano vrti, berem elektronsko pošto, v izložbi se postavljajo artikli. Včasih razbijem pinjato. Izborim dotik skozi zasteklitev. Ljudje zaprepadeno utripajo v koščke na tleh.

Sklenimo roke

Toliko obrazov, besed. Na notno črtovje vrisanih pikic. Včasih s količki, včasih z zastavicami. Toliko belih galebov črno napršenih na zid.

Gladke poteze istobarvnega modela ostajajo opazne stoletja. Ko ni več gradnikov na mestu in krasijo druga poslopja, šole, umobolnice. Gnilo sadje se je pacalo na teh opekah. Pijanec je bruhal ob njih. Toliko frustracij, stisk. V ugaslih kaminih sajastih kamnov.

Izberi si norost. Neguj jo. Da dozori. Izpusti jo v očarljivo simfonijo nepovezanega kolcanja. Naj mrmra o svoji prisotnosti.

V odklonskost

Za pultom tarem orehe, ki so zrasli v plastični vrečki. So samo jedrca. Nastali gramoz podrzam v skodelico. Nekje mi je nekaj spodletelo. Embalažo pospravim, da bom vedel, do kdaj lahko izdelovalca tožim zaradi zastrupitve. Premislim si in jo zavržem. Orehe bom raje nesel golobom v

parku.

Usedem se v avto. Noge so za pedala. Roke
za menjalnik in krmilo. Vozim po
obvoznici. Popoldne se previsi v večer.
Pogled mi uide na sovoznikov sedež.
Golobi so žal že odšli spat. Zavijem v
mesto. Ustavim se na bureku. Sedim na
zidku in drobim po tleh. Nedaleč stran se
hrošč dela, da ga ne zanimam. Prihiti
bliže in pograbi največji kos odpadlega
testa. Masti se. Vsaj nekoga sem nahranil.
Žužek teče dalje in se zvrne prek roba
pločnika. Hrbtno se vrti okoli svoje osi.
Naredim korak. Počepnem. Krcnem ga.
Švigne v smeri bele črte na asfaltu.
Pobožam jo. Predolga je. Seva toplino
sončnega dne. Uležem se poleg in skupaj
opazujeva nebotičnike. Roka mi počiva na
njeni neskončnosti. Modro-rdeče
pobliskavanje priča o skorajšnji vrnitvi.

Blazne zapuščine

Mesec skozi oblačno tančico opazuje navezo
kočij, ki hrupno režejo noč. Odprta
jeklena okna prinašajo zablodele ostanke

predhodnikov. Zadevajo se v golo kožo
moleče roke.

Sladkost bananinega olupka. Plastičnost
plastenke. Mokrota pljunka. Potiskanost
časopisnega odtržka. Toplina cigaretnega
ogorka.

Skozi rešetkasto zaščito spustim pol obroka,
saj je končno postajališče blizu.

Nasmetene tračnice pustimo za seboj, da
jih mah prerašča pod zaveso mesečine.

Zmedeni

Črne črke na rumenkastem papirju kljubujoče mirujejo. Tam so zdržale precej dalj, kot bi zmožel sanjati zame. A zaradi tega niso nič pristnejše.

Potok mi prišepne, da je vse lahko laž. Vse je lahko resnica in daleč od resničnosti.

Birokracija se naje v svojem želodcu.

Hrepenim za novim kontekstom napisa "Kajenje prepovedano". Potok mi prišepne, da sam tako hočem. Vse je lahko opustiti, le zavedati se je težko.

Konformizem diši po tanzanijskih filetih.

Predpripravljena hrana prevrača kozolce v vreli vodi. Prihrani mi čas. Tako se bom dalj časa predajal predpripravljenim užitkom. Še za recepti mi ni treba več brskati.

Poslednji let

Vzhičeni crescendo asociira na jekleno konjenico. Vešča se vztrajno zaletava v steklo okrog razbeljenega volframa.

Sublimira drobcene nožice, koščke kril.

Našla je luno - okus po soncu. Podoživlja stvarjenje z vsakim zamahom. Bliže, intimneje. Od večnosti jo ločijo le odtrgani deli scmarjenega telesa. Plesni koraki igraje nosijo k impozantnemu premoru v mozaiku pozabljenih spominov. Odkrila je prehod, naphan s cvrčanjem, zažganim smradom in razžarjeno toplino. Prav res, nikoli več.

Realnosti dojetanja

Sklenil nauke sem v verovanje. Tavam zdaj v krajih, kjer ni sintropije. Dež snežink pomirja to razgibano planoto. Sivo belo je postalo, vse bilo je najprej osivelo. Oči modrine in slapovje, natrpan tramvaj in močvara, ožine med stopnišči in slemeni, sled železja in plazišča, zelene oči in vonj livad, lakomnih komune in ponikve, plitki smeh in dna vrtač, rjave oči in lubje, šibki stiski rok in vetra, črne oči in misli. Vse bilo je najprej osivelo.

Sivo belo je postalo, ko sem se v mrzlišče spuščal. Vegetacija je obrat storila in ni lišaja, da bi delal družbo v globeli. Je

sam, kdor išče vprašanja. Je sam, ker
naokoli so brezpotja. Je sam, če gora kruši
se, planika v cvet gre in dolina se prikaže.
Je sam, kjer šepeta v praznino. Je sam, ko
raztolmači. Je sam, ki se dojame.
Vegetacija odrekla je napredovanje in ni
lišaja.

Da bi delal družbo v globeli navja. Vidim, kje
obstali so predhodniki, kje so izgubili
kompas. Posmrtno zberem material za
kamnitega pajaca. Pa diši belina.
Razpršena v ozračje. Čeprav čuti nihilista
ne slepijo, je prisotna. Kajti v krajih s
polno simetrijo, vse je končno isto, ni
vprege, da bi vlekla. Ni želje, da bi me
krotila. Ni naključja - ni dobrote - ni
gulága - ni iskrenja - ni Gomore - ni
ploščadi - ni ozadja - ni samote - ni
sintagme - ni katarze - niti konca - ni

Kazalo

Kontaminirani	2
Nekaj novega	3
Izgubljanja v gneči	3
Samooklicanih prerokov	3
V resničnost vrženo	5
Propagandno gradivo	6
Prikriva neizrečeno	7
Sodiš v ta prostor-čas	8
Uspevaš	9
Najmanj navidezno	10
Skrivaje omejenost	11
V stalnici stranpoti	11
Nastradajo neposvečeni	12
Spremenjen red	13
Meri privilegije	13
V naš prid	15
Okoriščanje	17

Peha osebnost	17
V prepad	18
Naj pada	19
Kamorkoli	19
Ne štejem več	20
Glavni kandidat za združitev	21
Intimno spoznavanje	21
Uvod v nestanovitnost sem	22
Menjava okolja	24
Zaokroži	24
Nepretrgano razvrednotenje	25
Nikogar in vseh privrženec	27
Brez svojih zaključkov	27
Izgubljam oporo	28
Sklenimo roke	30
V odklonskost	30
Blazne zapuščine	31
Zmedeni	33
Poslednji let	33
Realnosti dojemanja	34